

ԱՐՇԱՆՈՒՅՍ ՄԱՐԳԱՐՅԱՆ

Մ Ի Բ ՈՒՌ Լ ՈՂ*)

Ի բուռ հո՛ղ տարա՛մ դու՛մ հայրենիքից,
Ասե՛ս, քե անուշ Արազը տարա՛մ,
Ասե՛ս, քե լազուր երկնի կապույտից,
Մեր բարդիների երազը տարա՛մ:

Այո՛, հո՛ղ տարա՛մ դու՛մ հայրենիքից,
Ասե՛ս, քե կապույտ Մասիսը տարա՛մ,
Եվ հավերժության կանաչ եզերքից,
Մեր նախնիների անյունը տարա՛մ:

Այդ ասել է քե դու՛մ Օշականից
Մեսրոպի մարմար շիրիմը տարա՛մ,
Հայոց նոր բախտի, նոր փառքի նամքից
Մեր կարկաշ լեզուն, մեր հոգին տարա՛մ:

Մի ափ ջուր տարա՛մ դու՛մ կարնաղբյուրից,
Մեր կարնաղբյուրից մի ափ ջուր տարա՛մ,
Ասե՛ս, քե Հայկի անմար օջախից,
Գարեհով պանված սուրբ կրակ տարա՛մ:

Ո՛հ, կրակ տարա՛մ հայրենի տնից,
Որ բորբոն պահե՛մ հուրը անքեղած,
Որ անշեջ մեռ կարոտը անքիծ,
Հայրենապապակ ձեր հոգում վառված:

(«Լեռածնունդ» 13 հոյեմբ. 1947 թ.)

*) 1945 թվի կաթողիկոսական ընտրությունների անկողնից պատգամավորները վերադարձին իրենց հետ Հայրենիքից բազմաթիվ հող տարան: Այս մասին տես «Էջմիածին» 1946 թ. հունվար, էջ 19: